

ד ר ר ך פ נ י ו

דברים לזכרו של הרצל שפירא ז"ל
ביום הקבורה, ליל באדר תשמ"ח

הרצל היה שר במקלה.

כשהיה שר היה מאיך פניו בחיוך של רצון טוב.

ודרך פניו יכולת לדעת כי להרצל יש חיים טובים ושלווים.

יש לו אשה מסורה ללא לאות, רעיה ראויה למשפחה שהקימו. יש לו ילדים וילדות, נסים ונכרות, כלות וחתנים. והם עוטפים ועטופים.

דרך פניו, יכלת לדעת כי הרצל שלם עם דרך החיים בקיבוץ. עובר שלבים ומתבגר וגובר על חתועי הבעיות.

דרך פניו יכולת לראות כי הרצל מתייסר בעשור חייו האחרון.

צר היה לו, להרצל, כי לא יכול היה לבטא את רצונו - כי שוב לא יוכל לשיר במקלה.

להיות שלם עם עבודתו

להנות מדרך החיים.

כמה עצב היה בפניו של הרצל. דרך פניו יכולת לדעת כי פעם - כן, פעם. הרצל גם שר במקלה.

דרך פניו של הרצל יכולת לראות את פניה של אשתו - את איילה, היתה משלימה אותו -

מחזיקה, תומכת, דוחפת, מסיעה ומסייעת--

זהו הרצל. סוף הדרך. איך אמרת לי?

"אין מה לעשות" - נכון. כרגע אין מה לעשות -

רק לנסות לראות דרך פניך - השלווים והשקטים -

את כל חייך - ולזכור - ולהזכר - ולהזכיר - שהרצל היה שר במקלה -

אפשר היה לראות דרך פניו שהיה לו טוב, וטוב לכל המשפחה.

דרך פניו. גם עכשיו.

היה שלום.

שרה'ה שרון